
Mijmeringen bij Joh. 1, 35-42...

Hoe jammer wij het ook mogen vinden, meer en meer ouders constateren - vaak met pijn in het hart - dat hun kinderen niet meer naar de kerk gaan, ja soms zelfs niet eens meer christelijk denken en voelen, zelfs vaak heel andere wegen gaan. Ouders stellen zich vragen over de opvoeding die zij hun kinderen gegeven hebben. Wat hebben wij dan niet goed gedaan, dat wij aan onze kinderen niet meer kunnen overdragen wat wij zelf toch belangrijk vinden?... Het kan niet de bedoeling zijn deze schuldgevoelens nog een beetje te versterken, neen, helemaal niet! We kunnen enkel constateren dat in onze Kerk en zelfs in de maatschappij een hiaat bestaat in de geloofsoverdracht tussen ouders en jongeren, dat dit de afzonderlijke families ver overstijgt. Het is goed dit onder ogen te durven zien, de toekomst van onze Kerk is hier in het geding. Of spreken we beter over een groei naar een andere manier van Kerk-zijn? Wie zal het zeggen? Trouwens heeft de coronatijd ook zijn niet te onderschatten deel in dat geheel: groei naar nieuwe vormen van Kerk-zijn, bescheiden aanwezigheid of helemaal afhaken?...

Wanneer Johannes zijn evangelie schreef, rond 90 na Christus, leefden er nog nauwelijks mensen die Jezus persoonlijk gekend hadden. Het was al de tweede generatie christenen. Voor de eerste keer stelde zich het probleem van de 'geloofsoverdracht' van de eerste naar de tweede generatie. M.a.w. de tweede generatie was dus aangewezen op het 'getuigenis' van de eerste generatie. Vandaar ook dat het woord 'getuigenis' in het evangelie van Johannes zo'n belangrijke rol speelt. Wordt het geloof trouwens niet geboren uit het getuigenis van anderen?...

In de evangeliepericope over de roeping van de eerste twee leerlingen bemerken we dat het getuigenis van Johannes de Doper het vertrekpunt is van hun geloof. "Zie het Lam Gods"... en de twee leerlingen gaan naar Jezus. Let wel, het getuigenis van Johannes de Doper werkt echter niet zo maar automatisch! Misschien hadden we wel verwacht dat Jezus tot die leerlingen heel enthousiast zou zeggen: 'Welkom vrienden!' Maar neen, de eerste woorden van Jezus tot die leerlingen zijn: "Wat verlangt gij?" of beter "Wat zoekt gij?". M.a.w. in die vraag dwingt Jezus zijn eerste twee leerlingen zich beter bewust te worden van heel hun zoekproces.

Geldt dit soms niet voor iedere geloofsoverdracht? Geloofsoverdracht is toch géén soort estafette-lopen, waarbij de stok van de ene loper aan de andere wordt doorgegeven zonder enig probleem. Bij geloofsoverdracht is er wel altijd een 'breuk' in de vraag, nl. 'Wat zoekt gij?'.... Dit werpt ons terug op onszelf. Eerst moeten wij ons duidelijk bewust worden van ons vragen en zoeken. Eerst moet er een persoonlijk proces gebeurd zijn opdat 'het getuigenis' goede aarde kan vinden. Denken we maar even aan de parabel van Jezus over het zaad en de goede aarde.... Alleen in 'goede aarde' kan het getuigenis van de ander in ons wortel schieten. Vraag is nu natuurlijk, ja maar, wat is die goede aarde? Wel, zou dit soms niet het zoekproces kunnen zijn in elk van ons? Niet zomaar een vaag zoeken, ook niet een vaag onbehagen, maar wel een durven zoeken, dat gerijpt is door bezinning, studie, gesprek.... Je zou kunnen zeggen dat in Johannes de Doper als het ware het eeuwen zoeken van het joodse volk is samengebond; dat dit zoeken en verwachten zich heeft moeten uitklaren. Alleen leerlingen van die Johannes

de Doper konden het getuigenis verstaan en dan ook met 'gerijpte' vragen naar Jezus toe gaan.

"Meester, waar houdt Gij verblijf?" is dus niet zomaar een vraag. Het is écht een antwoord in de zin van 'Meester, wààr is uw leerhuis, wààr onderricht Gij?' Hiermee wensen zij leerlingen te worden van die Jezus. Hiermee willen zij onderricht worden in de weg ten leven, dat visioen van Jezus, hopen zij bij Hem die weg te vinden. Dàt zoeken zij.

Verblijf houden, betekent ook altijd een persoonlijk omgaan, een dieppersoonlijke relatie met iemand hebben. Die twee leerlingen wensen tegelijk in een diepe relatie met Jezus het wàre leven te vinden.

En het antwoord van Jezus is kort... "Kom zien!" M.a.w. engageer je! Durf! Waag het! Blijf niet aan de kant staan! Verlies je toch niet in eindeloos geredeneer en argumenteren, maar doe iets! Kom en zie!...

Als we nu even terug op de toets drukken van de 21ste eeuw, de hiaat in de hedendaagse geloofsoverdracht, dan zullen we bemerken dat er een verband bestaat met de vraag die Jezus aan die twee leerlingen stelde: "Wat verlangt gij? Wàt zoekt gij?" ...

We bemerken echter ook dat er voor veel jonge mensen, jongvolwassenen, blijkbaar te weinig tijd is om zich die vraag rustig te stellen, of beter gezegd, te 'zoeken'. Onze hypermoderne wereld van wetenschap en techniek biedt namelijk heel wat ontsnappingsmiddelen. Drukke, voortdurend nieuwe initiatieven, prestatiedrang, luxegoederen enz. doen aan de essentiële vragen nogal eens voorbijgaan. Men zoekt van alles, maar een duidelijk antwoord op de vraag 'Wàt zoekt gij?' is moeilijk geworden. Er zijn namelijk teveel antwoorden om te kunnen onderscheiden wat nu wel écht een antwoord is en wat vals, wat een voorlopige bevrediging geeft en wat blijvend en ten diepste uit bevredigt.

Moeten wij dan de schuld alleen schuiven op de jonge generatie? Zij hebben nochtans ook vandaag nog heel wat positiefs in hun mars hoor, wat niét wordt uitgebeeld of uitgeschreven via de media! Moeten wij onszélf misschien schuldgevoelens gaan aanpraten?... Ook dat nu weer niet! Het evangelie wil ons vandaag gewoon weer verder op weg helpen, misschien even terug wakker schudden als dat nodig mocht zijn en vooral moed schenken in deze coronatijd. Ook vandaag blijft het een boeiende uitdaging. Vraag is, hoe is onze getuigenis als christenen op vandaag en vooral is onze getuigenis geloofwaardig genoeg? Zijn onze daden wel overeenkomstig onze woorden? Kunnen anderen aan ons zién dat Jezus de weg ten leven is; de weg van òns leven? Kunnen anderen aan ons zien dat wij écht verrijzenis-mensen zijn?...

En Jezus stelde een vraag aan twee eerste leerlingen: "Wàt zoekt gij?" Jezus stelt aan ons vandaag de vraag: "Wàt zoekt gij?"...

priester Stani